

2/2019

CIPPERKA

Magazínek prodejen COOP

coop

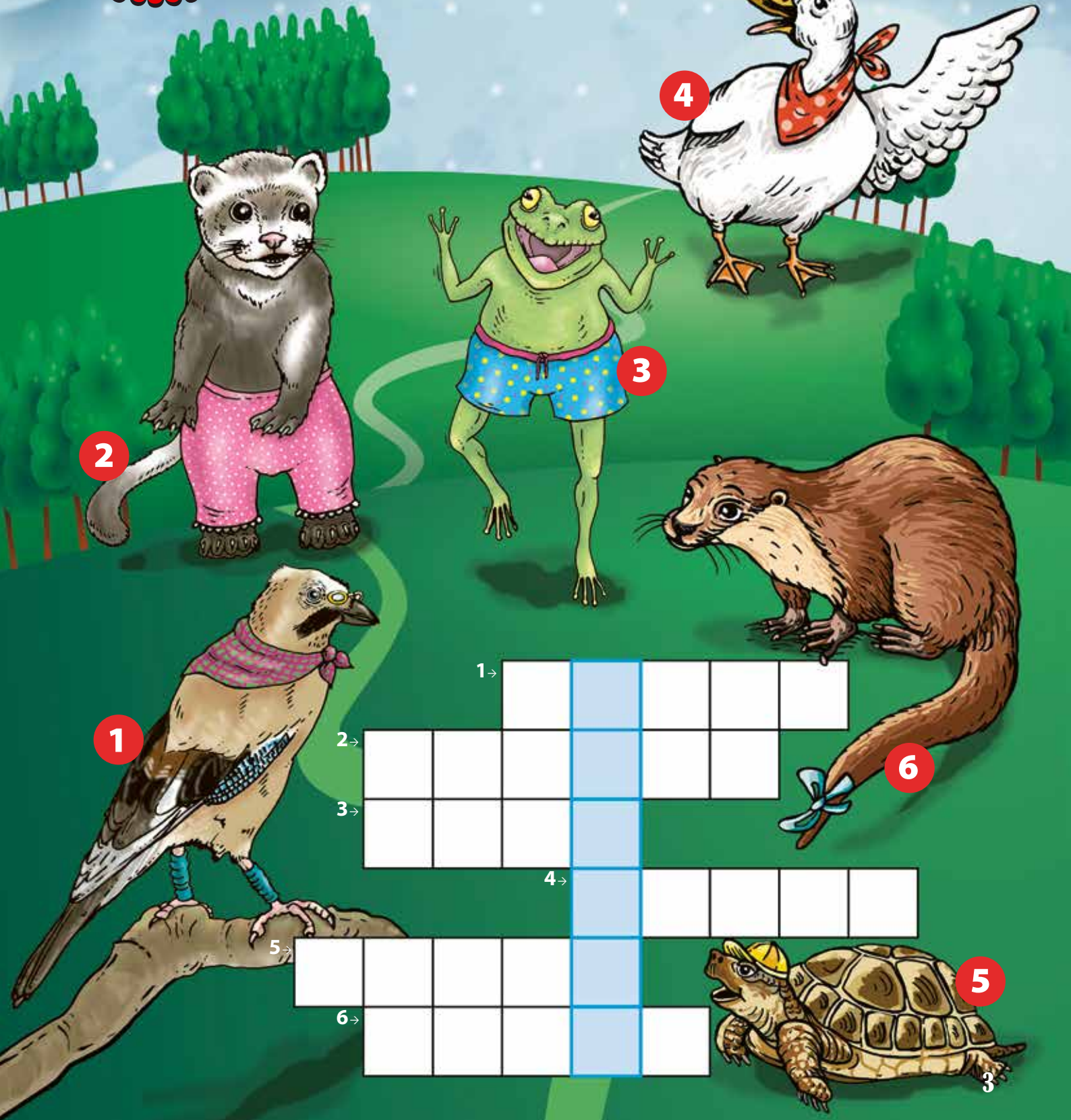

Křížovka – Tajuplné vejce

Lesní zvířátka nechtěla nalezenému vajíčku říkat pořád jen vejce. Proto se rozhodla, že mu dají nějaké jméno. Jaké? To se dozvíš, když do křížovky správně doplníš, která zvířátka se o vajíčko starala.

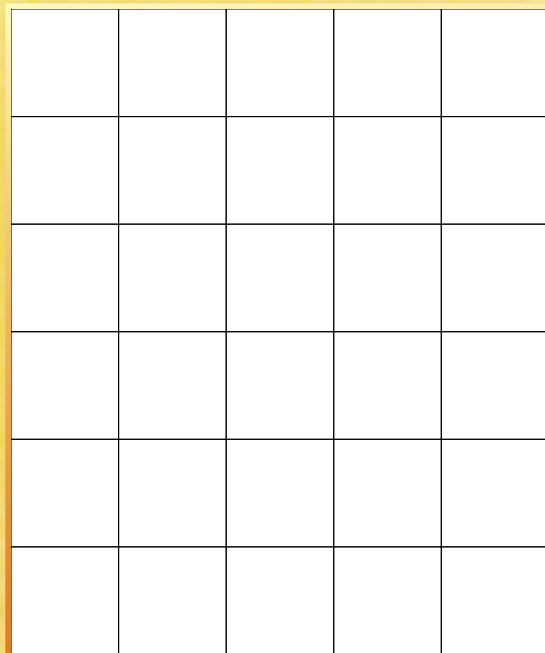
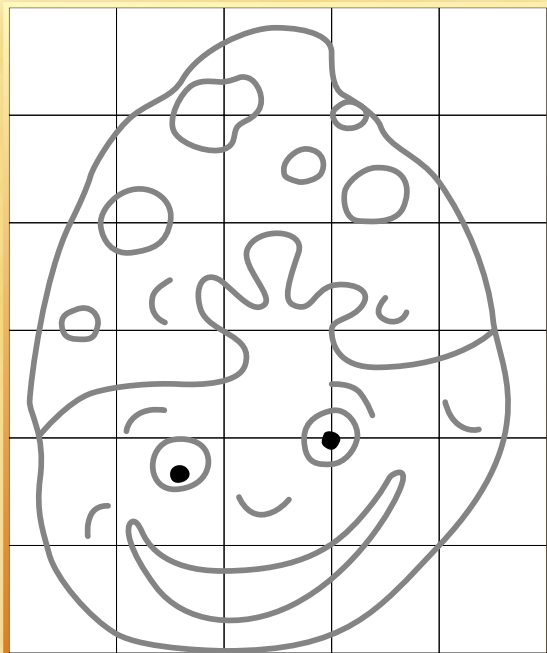
Řešení křížovky pošli do **22. května 2019** na adresu **DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň** nebo na e-mailovou adresu **coopclub@coopclub.cz**. Na obálku nebo do předmětu zprávy napiš „Číperka – křížovka“. Nezapomeň připojit své jméno, adresu a věk. Soutěž je určena jen pro děti.

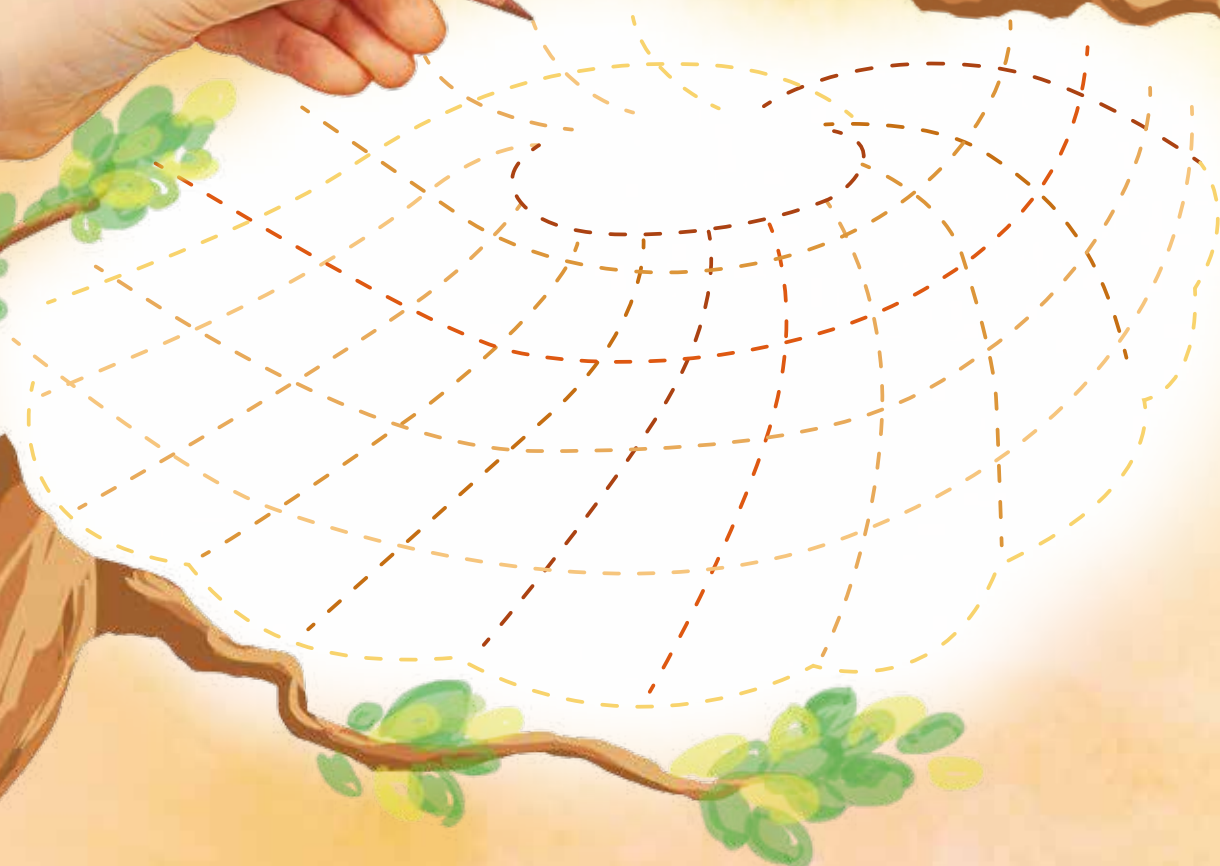
KRESLENÍ nás baví

Překresli naše tajuplné vejce, sít ti v tom pomůže. Pak svůj obrázek vybarvi.

Vajíčko patří do hnízda. To naše je však zatím nehotové. Musíš jej dostavět, tedy dokreslit.

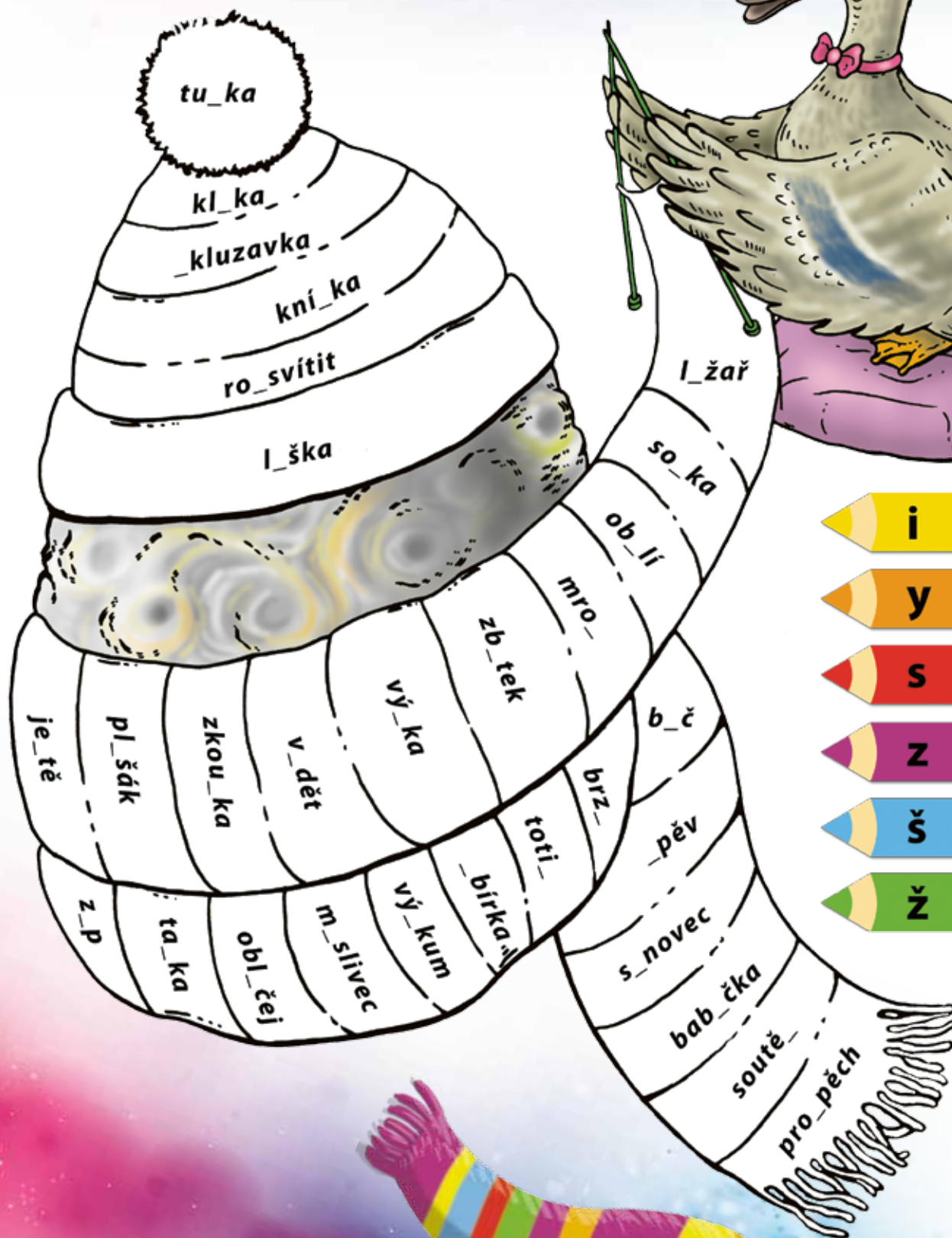

Pletená čeština

Jako první se osiřelého vajíčka ujala kachna Mína.

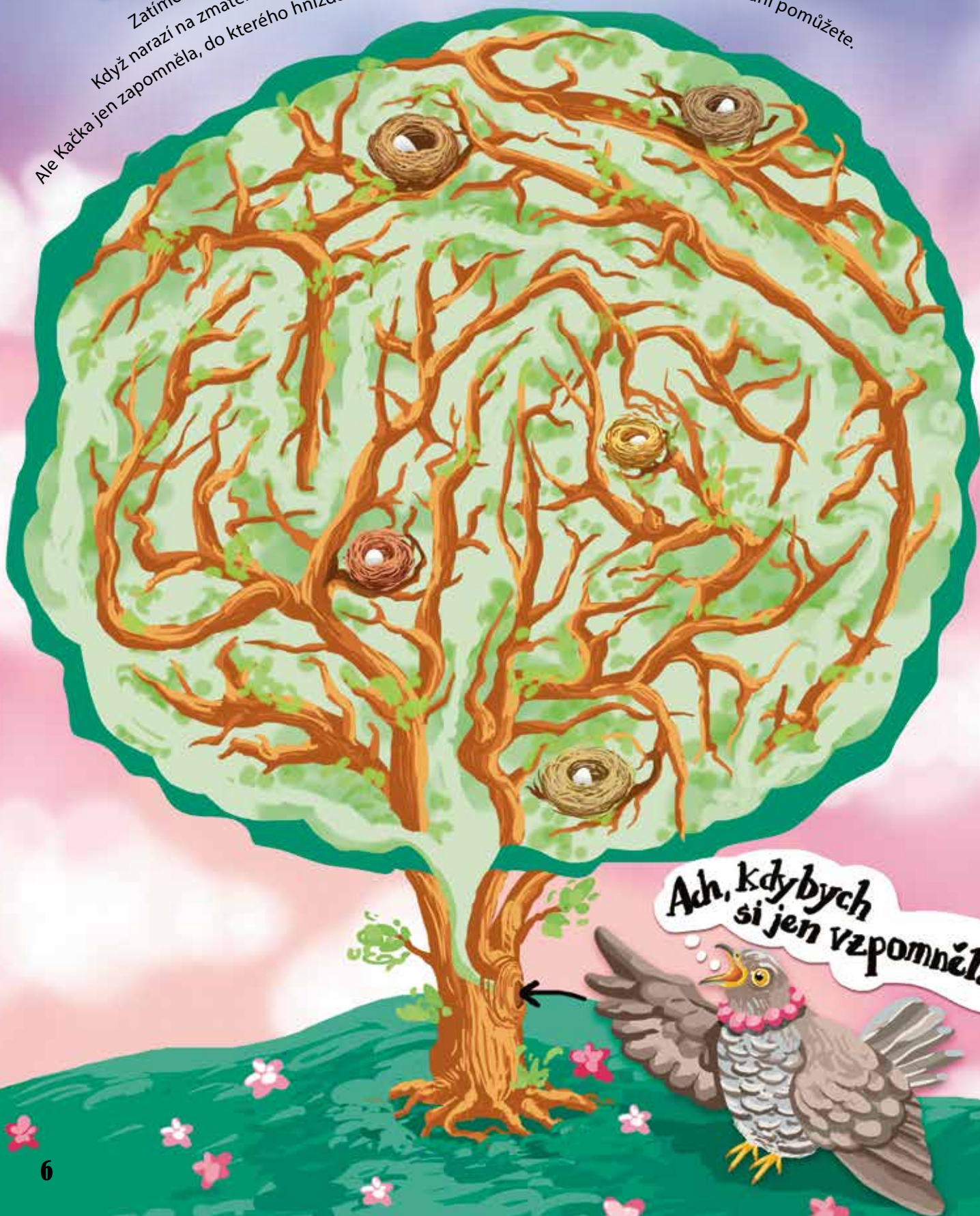
Vždyť má s vejci velké zkušenosti. Ví proto, že vajíčko musí být v teple. Rozhodla se tedy, že našemu sirotkovi uplete čepici a šálu.

Tvým úkolem je její výtvary vybarvit. Nejprve však do slov doplň vynechaná písmena, abys věděl, jakou barvičku použít.

Kukaččí bludiště

Zatímco kachna plete vajíčku šálu, Čiperka hledá, komu se vejce ztratilo.
Když naráží na zmateně poletující kukačku Kačku, zaraduje se, že ve svém hledání uspěl.
Ale Kačka jen zapomněla, do kterého hnízda ukryla své kukaččí vejce. Čiperka i ty jí jistě v hledání pomůžete.

ŽELVÍ POČÍTÁNÍ

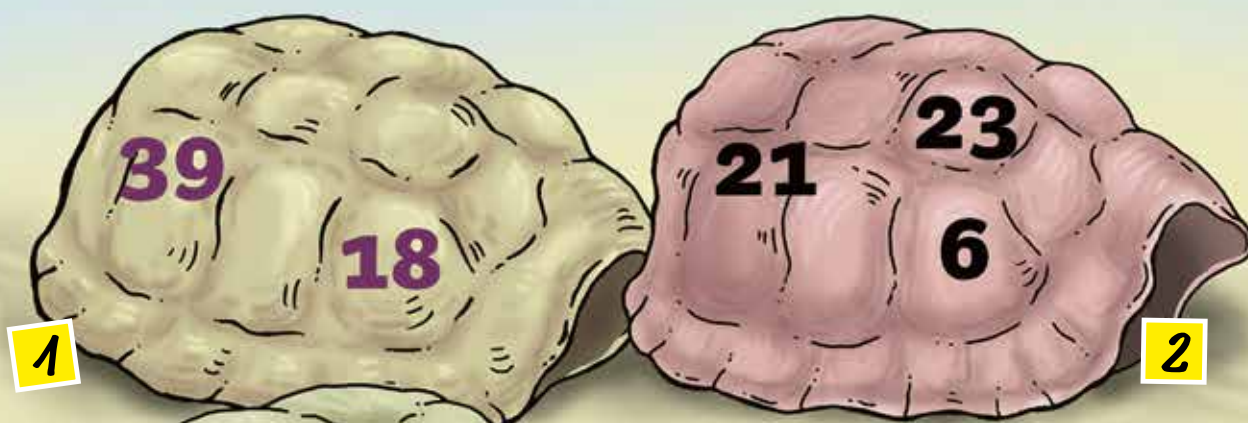
Také stará želva Róza se nabídla, že se o osiřelé vejce postará. Trochu se pousmála, když viděla, jak ho Mína vyparádila. Řekla si ale, že to vajíčko neuškodí, a uložila ho do jednoho svého obnošeného krunýře.

Jenže protože Róza je už opravdu stará želva, paměť jí trošičku vynechává.

A tak zapomněla, v kterém krunýři vajíčko odpočívá.

Zahraj si na detektiva a odhal ten správný krunýř.

My ti ještě napovíme, že součet čísel na hledaném krunýři se rovná 48.

O podivuhodném velikonočním vajíčku

Blížily se oslavy Velikonoc a veverčák Čiperka se nemohl dočkat pondělního odpoledne, kdy s kamarády budou hledat velikonoční vajíčka.

Každý rok byl totiž vybrán jeden ze zajíců, aby představoval zajíčka velikonočního a po lese schovával kraslice. V letošním roce volba padla na Čiperkova kamaráda, zajíce Václava. Je to sice trochu strašpytel, ale také má smysl pro humor, takže určitě připraví nějakou pátrací taškařici.

O tom všem veverčák přemýšlel, když se s pomlázkou vydal na koledu. A jak tak byl zahloubaný do svých úvah, najednou bác ho! O něco zakopl.

„Safra, safra, co se to tady zase povaluje?“ zahromoval Čiperka a třel si nakopnutou tlapku. Podíval se, co se mu to připletlo do cesty, a zůstal stát s pusou otevřenou dokořán. Na zemi leželo vejce! Ale nějaké divné. Bylo velké, šišaté, samý hrbol a hrálo nejrůznějšími barvami.

„Aha, tak tohle určitě bude Václavova práce,“ napadlo Čiperku. Popadl vejce do náruče a pelášil k zaječí noře.

„Haló, Vašku, já už jsem tvé vajíčko našel!“ už zdálky volal na svého kamaráda. Zajíc vykoul z nory a nevěřícně kroutil hlavou. „Jaké vejce? Já jsem ještě ani žádné kraslice neozdobil, natož abych je v lese schovával.“

„Takže tohle není tvoje kraslice?“ ukazoval Čiperka svůj nález. „No, to rozhodně není!“ dušoval se Václav.

„Ale čím vejce to tedy je? Musíme se o ně postarat, ale hlavně také musíme najít jeho rodiče!“ uvažoval veverčák. „Pojď, půjdeme se zeptat sovy Emilky. Ta určitě bude vědět, co dělat.“

„Nebudeme se ale přece vláčet i s tím vejcem, Čiperko. Dáme ho ke kachně Míně do hnízda. Ona se o něj postará jistě mnohem líp než my dva. Přece jen má s vejci své zkušenosti.“

„To máš pravdu, Vašku. Mína dá na vajíčko pozor.“

A tak se kamarádi vydali k rybníčku za Mínou. Ta se sirootka ochotně ujala, zabalila jej do teplých přikrývek

a opatrně uložila do hnízda.

Čiperka s Václavem mezitím pelášili vzbudit sovu Emilku.

Byli si jisti, že se sova určitě nebude zlobit, že jí kazí spaní, když jde o tak vážnou věc. A měli pravdu. Emilka je pozorně vyslechla, křídlem se přitom drbala na hlavě, jak hluboce přemýšlela.

„Nevím, nevím, chlapci,“ přiznala nakonec.

„Žádné takové vejce jsem

v životě neviděla a netuším, komu

by mohlo patřit. Svoláme všechna zvířátka

k rybníčku, aby se na vejce podívala. Snad někdo bude vědět, kde se tu vzalo. Nebo se alespoň všichni společně poradíme, jak budeme dál postupovat.“

Na ta slova se sova rozlétna do okolí a všude houkala svolávací signál. Vašek mohutnými zaječími skoky hopkal po loukách a šířil zprávu o zvířecím sněmu. Čiperka to vzal veverčí cestou, skákal z větve na větev a popoháněl poslední opozdilce.

Během chvilky byli opravdu všichni zvířecí obyvatelé lesa u rybníčku, kde Mína starostlivě hlídala prapodivného nalezence. Tišila hlasité zvířecí hovory, aby ho nerušily. Odháněla příliš dotěrné packy, které si na vejce chtěly sáhnout, aby mu nějak neublížily.

„Tak už buďte zticha,“ zabručel po chvíli medvěd Michal. „Takhle se nikam nepohneme. Vejce jsme si prohlédli a nevypadá to, že by někdo věděl, kde se tady vzalo. Než budeme pokračovat, chci se zeptat největších uličníků, jestli v tom náhodou nemají prsty. Ludvíku, Viktoro, není to zase nějaká vaše lumpárna?“

Lišák i vlk se zatvářili dotčeně a přísahali, že ačkoliv je to velká škoda, tohle opravdu nevymysleli oni.

„Dobrá. Znamená to tedy, že tu máme siroťka, o kterého se musíme postarat a rozhodnout se, co s ním bude dál,“ pronesl Michal.

„Nevím, jak vy,“ ujal se slova tchoř Řehoř, „ale pořád je to jen ztracené vejce. Takže já osobně bych ho snědl!“

„Hele, smraďochu, dej si pohov!“ pustil se do Řehoře Viktor. „V našem lese se žádní sirotci jíst nebudou! Co by tomu řekli jeho nešťastní rodiče? Jistě už své vajíčko hledají

a mají o ně strach. Kdybys tak nesmrđel, snědl bych tebe, abys věděl, jaké to je! Přiblíž se k vejci a jsi synem smrti!“ předváděl Viktor vychrtlému Řehořovi své svaly. Vedle vlka se postavil jeho nerozlučný kamarád Ludvík, takže Řehořovi nezbývalo nic jiného, než se dát na ústup.

„To jsme dopadli. Budeme se starat o vajíčko, hledat jeho rodiče, a ještě k tomu hlídat, aby ho Řehoř neukradl a ne- snědl,“ povzdechl si Čiperka.

„Nebojte se, je nás přece dost. Snad se o jedno vajíčko dokážeme postarat,“ uklidňovala všechny sova Emilka.

Pak se zvířátka rozdělila do skupin. První skupinu představovaly chůvy, které se měly střídat v péči o nalezence. Do čela této skupiny se postavila Mína a rychle začala rozdělovat úkoly. Skupina detektivů, která měla za úkol pátrat po rodičích osiřelého vajíčka, vedla vydra Berta, velká milovnice slavného Sherlocka Holmesa. Třetí skupinu tvořili obránci, kteří měli zabránit všem Řehořovým pokusům zmocnit se vajíčka. Jistě nikoho nepřekvapí, že obráncům veleli Ludvík a Viktor. Sojka Všetečka plnila roli spojky, která předávala hlášení mezi jednotlivými skupinami. Velká záchranná a pátrací akce mohla vypuknout.

Detektivové zkoumali stopy na místě nálezu, pátrali v archivech, zda v nich nenajdou nějakou zmínku o podobných vejcích. Chůvy měřily vajíčku teplotu, pravidelně ho otáčely, aby se nepřehřálo, a vylepšovaly hnízdo, aby se sirotkovi pohodlně leželo. Obránci budovali obranné protitchoří hradby, chystali nejružnější voňavky, které by při napadení mohli na Řehoře stříkat. Tchoř totiž cokoliv voňavého z duše nesnáší.

Když se začalo stmívat, sešli se všichni se smíšenými pocity zase u rybníčku. Sice byli připraveni na případný tchoří útok a vajíčku také nic nechybělo a zdálo se, že se mu daří dobře, ale ani o tchoří chlup se nepřiblížili tomu, že by odhalili jeho původ.

Padla noc. Ludvík s Viktorem zapálili louče a upozornili svou armádu obránců, ať se připraví na tchoří útok. Řehoř je tvrdohlavý, umanutý a lstivý. Jistě nezahlélel a celý den vymýšlel plán, jak se vejce zmocnit.

Do nočního ticha najednou zazněl svištivý zvuk a něco zaplachtilo vzduchem. Byl to Řehoř, který si sestrojil prak, přivázal se na dlouhou gumu a sám sebe vystřelil.

„Klapáci, připrav se na přestřižení gumy,“ ujal se velení Ludvík. „Vlčí smečko, chopte se kádě s voňavkou!“

Čáp Klapáč vzlétl a jediným klapnutím svého dlouhého zobáku přestříhl Řehořovi gumu. Vlci obratně

zachytili padajícího tchoře do kádě plné té nejvoňavější voňavky, jakou si dovedete představit.

„Pomoc, to je příšerný smrad!“ volal Řehoř z kádě.

„Jaký smrad? Ten tu byl předtím. Teď konečně voníš i ty, Řehoři. A snad už tě přešly veškeré zlodějské úmysly, jinak tě v té kádi necháme máchat ještě hezky dlouho,“ smála se zvířátka.

Tchoř vztekle prskal, plival voňavku všude kolem sebe, ale nakonec musel slíbit, že vejce nechá na pokoji. Jinak by ho z té příšerné vůně nikdy nepustili. Jakmile jej Viktor vytáhl ven, pelášil do hloubi lesa k nejbližší hromadě hnoje, aby ze sebe tu nesnesitelnou vůni dostal.

Zvířátka se smála, až se za břicha popadala.

„Buďte chvilku zticha!“ zvolal náhle netopýr Radim. Natáčil své citlivé uši a soustředil se na slaboulinkou zprávu, která letěla vzduchem.

„Mám to!“ zaradoval se po chvilce. „Dračice Dora nešťastně volá svého ještě nevylíhnutého synka.“

„On už ale není nevylíhnutý,“ opravila Mína Radima. „Zatímco jste máchali Řehoře ve voňavce, z vajíčka se nám vyklubal malý dráček!“

Všichni se na Mínu nevěřičně otočili. Opravdu! Vedle kachny se kromě jejích kachňátek batolilo také malinkaté dráče.

Radim pomocí svého netopýřího ultrazvuku ihned odvysílal zprávu dračí mámě. Než bys dvakrát máchl křídly, byla utrápená dračice u rybníčku a zoufale se rozhlížela kolem dokola. Když spatřila právě vylíhnutého dráčka, slzy smutku se proměnily v slzy štěstí. Dora všem zvířátkům dlouho děkovala. Pak něžně pobídla svého synka a odletěli směrem k Dračím horám.

Naši kamarádi se konečně mohli vrhnout do velikončního slavení a hledání velikonočních kraslic. Naštěstí už mezi nimi žádné dračí vejce nebylo.

Detektivní pátrání

Vydra Berta se rozhodla, že se také pustí do pátrání po rodičích opuštěného vajíčka. A protože Berta miluje detektivky, zvláště ty s Sherlockem Holmesem, šla na celou věc podetektivsku. Vyrobila plakáty s portrétem a popisem pachatele, vlastně nalezence. Část plakátů rozvěsila po stromech v lese, část rozdala svým pomocníkům, aby podobenku ukazovali ostatním lesním zvířátkům.

Berta tě pasovala na svého nejdůležitějšího pomocníka a dala ti za úkol doplnit na plakát popis vajíčka.

NALEZENĚ

Výška _____ Váha _____

Barva _____

Zvláštní znamení _____

Kde bylo nalezeno _____

Další důležité poznámky _____

Kontakt na detektiva (jméno, telefon) _____

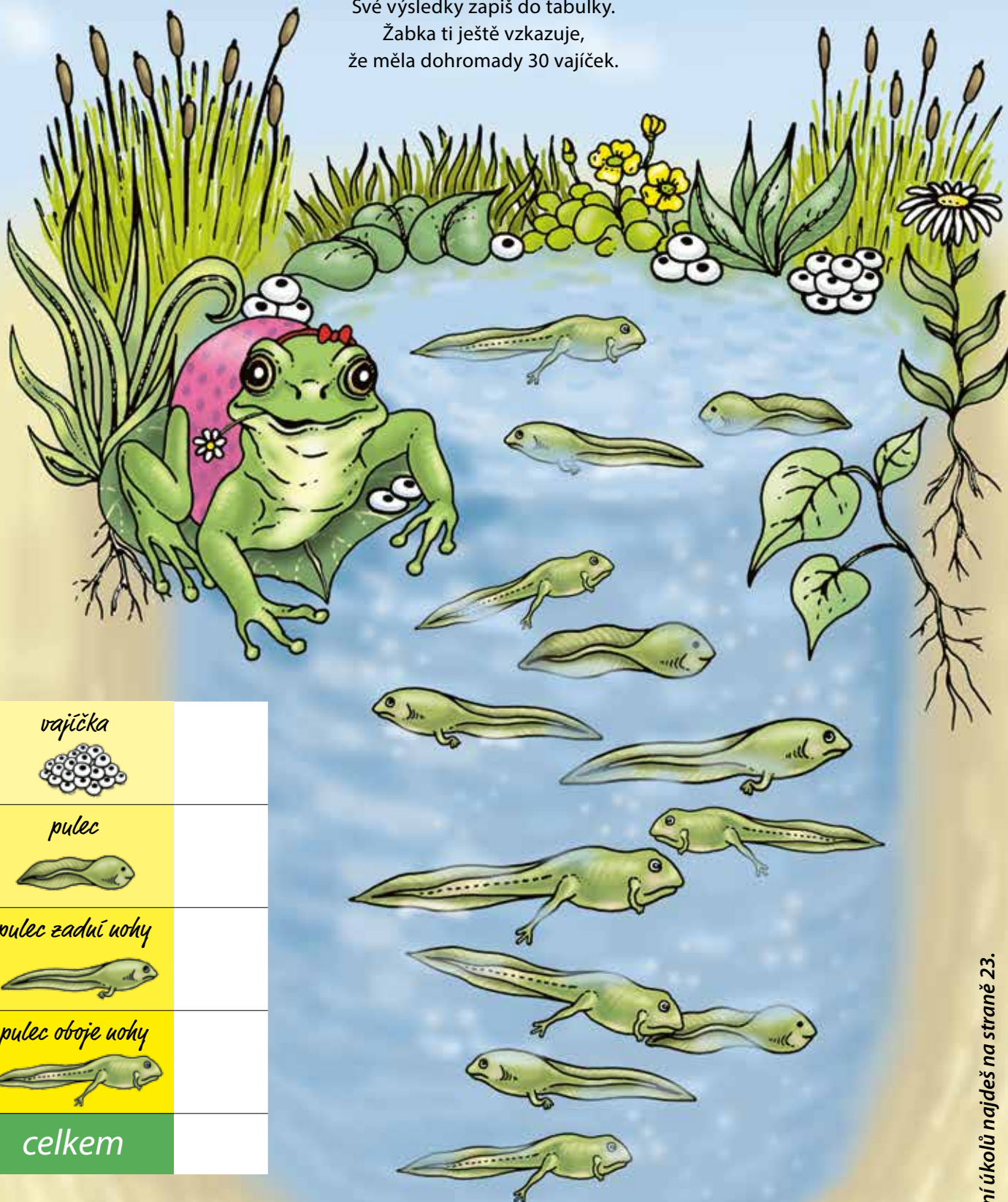
Mám je všechny?

Zatímco Berta věší po lese plakáty, Čiperka dál pátrá, komu by mohlo vajíčko patřit.
U lesního jezírka narazil na žabku Radku. Ta si pro sebe pořád něco potichu počítala.
V rákosí totiž měla schovaná svá vajíčka a pečlivě kontrolovala, kolik pulců už se z nich vyklubalo.

Dej se do počítání spolu s ní, abys zjistil, jestli náš vaječný sirotek nepatří právě Radce.

Své výsledky zapiš do tabulky.

Žabka ti ještě vzkazuje,
že měla dohromady 30 vajíček.

vajíčka	
	
pulec	
	
pulec zadní nohy	
	
pulec oboje nohy	
	
celkem	

Máš-li vše správně spočítáno, odpověz na následující otázky:

- ▶ O kolik má žabka méně než ?
- ▶ Kolik pulců se už vylíhlo?
- ▶ Kolik pulců má alespoň jeden pár nohou?

NENÍ truhlík jako truhlík

Po zapomnětlivé
želvě Róze se péče
o vaječného nalezence
ujala fretka Bětko.

A protože ji vajíčko zaujalo svým nezvyklým
tvarem i barvou, zkusila ho naaranžovat
do velikonočně vyzdobeného truhlíku na okně,
kde se vajíčko mohlo pěkně vyhřívat na sluníčku.

Jak se fretce výzdoba
povedla, vidíš na našich
obrázcích. Jestlipak
odhalíš **7 drobností**,
v nichž se obrázky liší?

V liščí noře

Představ si, že o opuštěné vajíčko se chtěl starat i vykutálený lišák Ludvík a vyzvedl si ho u Bětky. Tedy starat – on ho prostě donesl do liščí nory a uložil do komory mezi ostatní vajíčka. Pak honem utíkal ven vymýšlet spolu s vlkem Viktorem, čím by pozlobili zajíce Václava.

Je tedy na tobě, abys na vajíčko dohlédl. Jenže které to je?
V komoře je vajec hodně.

Když se na ně pozorně podíváš, zjistíš, že vždy dvě jsou úplně stejná. Vyškrtej všechny shodné dvojice a zůstane ti jedno osamocené – náš vaječný sirotek.

Až jej najdeš, doplň Ludvíkovi do komory nějaké zásoby jídla:

- ▶ Na horní polici polož 2 jablíčka.
- ▶ Do ošatky vedle soudku s medem upeč 3 rohlíky.
- ▶ Na hřebík pod okno pověš štangli salámu.
- ▶ Do police nad soudek s medem postav láhev mléka.

Samá vejce

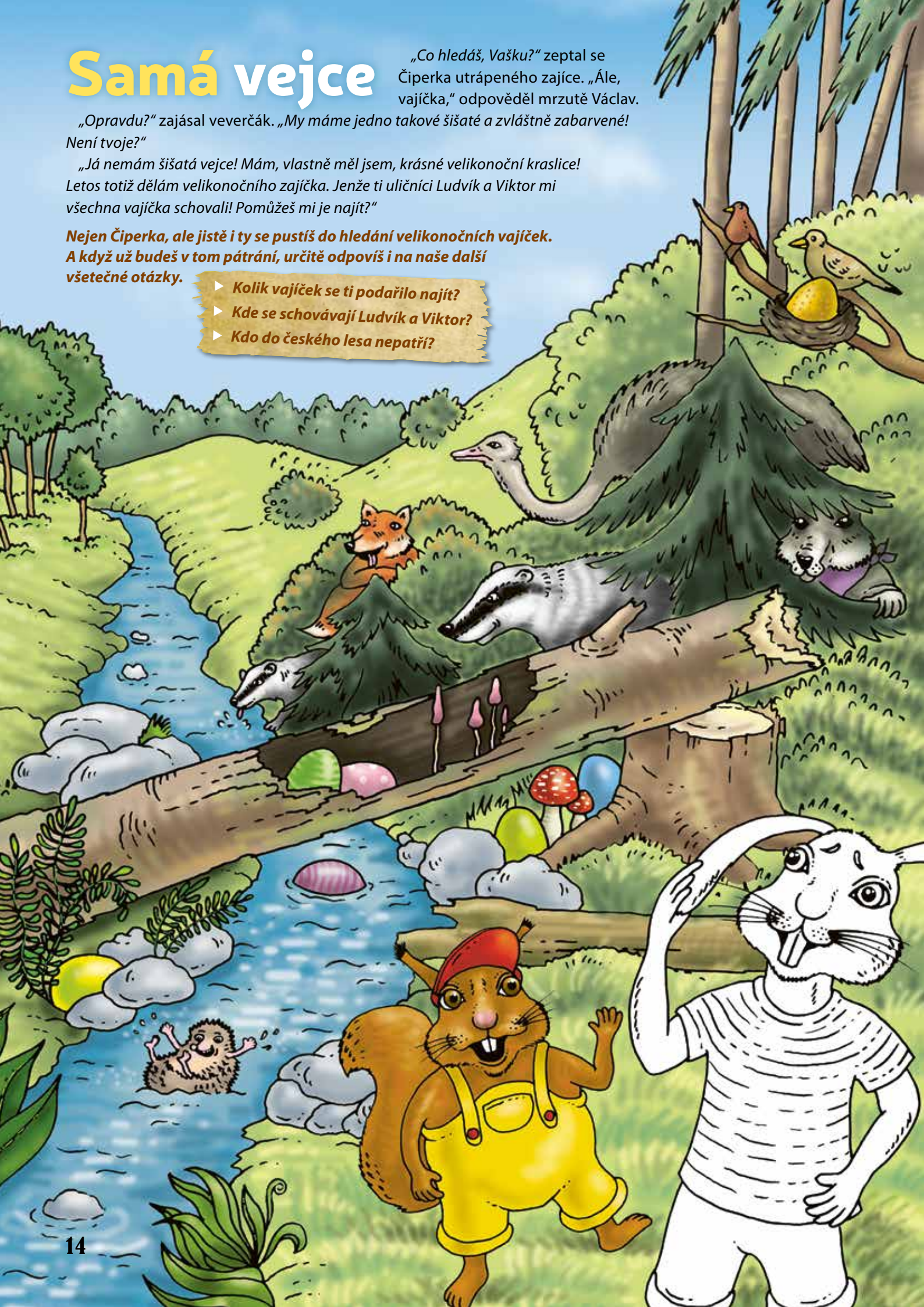
„Co hledáš, Vašku?“ zeptal se Čiperka utrápeného zajíce. „Ále, vajíčka,“ odpověděl mrzutě Václav.

„Opravdu?“ zajásal veverčák. „My máme jedno takové šišaté a zvláště zbarvené! Není tvoje?“

„Já nemám šišatá vejce! Mám, vlastně měl jsem, krásné velikonoční kraslice! Letos totiž dělám velikonočního zajíčka. Jenže ti uličníci Ludvík a Viktor mi všechna vajíčka schovali! Pomůžeš mi je najít?“

Nejen Čiperka, ale jistě i ty se pustíš do hledání velikonočních vajíček. A když už budeš v tom pátrání, určitě odpovíš i na naše další všetečné otázky.

- ▶ Kolik vajíček se ti podařilo najít?
- ▶ Kde se schovávají Ludvík a Viktor?
- ▶ Kdo do českého lesa nepatří?

Dárek na usmířenou

Ludvík a Viktor si chtěli Vaška udobřit za to, že mu poschovávali všechny kraslice. Zasedli tedy k pařezovému stolku a pilně vymalovávali vajíčka nová. Nebyly to sice žádné skvosty, protože těmto dvěma zlobičům jdou spíše lumpárny než malování, ale i tak měl Václav radost.

Ale protože naši rošťáci chvátali dělat další vylomeniny, řada vajíček zůstala nedodělaná. Ano, je to úkol pro tebe. Podle značek vajíčka vybarvi.

O Neposedovi & jeho kamarádech

30. díl

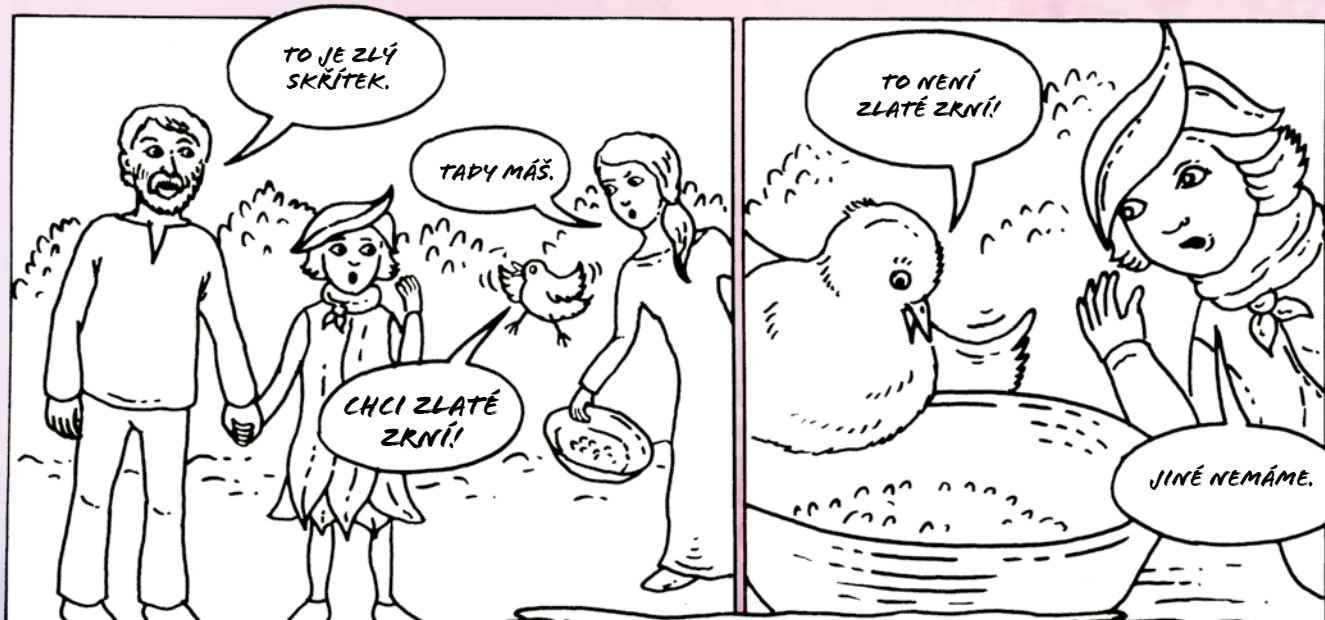

NA VELIKONOČNÍ KOLEDOVÁNÍ SE NEPOSEDA POKAŽDÉ MOC TĚŠÍ. V KAŽDÉM DOMKU V NEDALEKÉ VESNICI PRO NĚJ URČITĚ BUDOU MÍT NĚJAKÉ OBARVENÉ NEBO ČOKOLÁDOVÉ VAJÍČKO. I TENTOKRÁT CHODIL KOLEDOVAT S VOJTOU A FLÍCKEM.

TA PANÍ BYLA ČARODĚJNICE, KTERÁ SE DO VSI PŘÍSTĚHOVALA NEDÁVNO. DALA VOJTovi JABLKO A NEPOSEDOVI VELKÉ ČERNÉ VEJCE. DOMA SE DIVILI, KDYŽ HO PŘINESL.

VŠECHNO VÁM TU ROZKLOUVÍ!
JDI ZA SOVOU, NEPOSEDO.
NEPOSEDA RYCHLE BĚŽEL DO LESA KE STARÉMU DUBU, KDE ŽILA SOVA MÁRINKA. TA VŠECHNO VÍ.

NEPOSEDA SE HONEM VRÁTIL DOMŮ, NASYPAL PLIVNÍKOVÍ ZRNA KUKUŘICE A PŘEDSTAVTE SI, ŽE SE Z NĚJ STALO NORMÁLNÍ ŽLUTÉ KUŘE, KTERÉ VESELE POBÍHALO S OSTATNÍMI KUŘATY NA DVORKU. A JAKÉ BYLO JABLKO, KTERÉ OD ČARODĚJNICE DOSTAL VOJTA? PRŮ ÚPLNĚ TRPKÉ A KYSELÉ!

Povídám, povídám pohádku

Sova Emilka se chopila večerního a nočního hlídání. Uspávala vajíčko a vyprávěla mu pohádku. Netopýr Radim podle jejího povídání kreslil nádherné obrázky. Pak ale zamával křídly a obrázky se mu rozletěly.

Dokážeš je správně seřadit a pohádku podle nich převyprávět?

Emilka ti trochu pomohla a pohádku ti sem připsala

JAK ŠLO VEJCE NA VANDR
Výšlo si vejce na vandr,
už mělo po krk nudy.
A že pryč půjde do světa –
jenomže jak a kudy?
Odvahy mělo víc než dost
a strachu jen půl trošky.
Vyběhlo honem ze vrátek,
přestože nemá nožky.
A zkoprnělo užasem,
co všechno kolem vidí –
stromy a domy, les a ves
a ve vsi spoustu lidí.
A vidí husy, kačeny,
psy, kočky, krávy, skopce...
A chtělo vidět ještě víc
a rozběhlo se z kopce.
Běželo vejce z kopečka –
myslíš si, že se bálo?
Volalo: Pozor! Všichni pryč!
Uhně se skála, nebo ne?
Ten krík ji možná zvídá...
Ale ta skála stojí dál,
stojí tak, jak je zvyklá.
Skorčpka pukla na kusy –
vejce má život krátký...
Vylíhlo se z něj kuřátko
a běží domů zpátky.

KRESLÍM POHÁDKU

Až správně poskládáš rozházené obrázky, zkus k této pohádce také nakreslit nějaký vlastní. A když nám jej pošleš, třeba se na tebe usměje štěstí a Čiperka ti na oplátku zašle nějaký pěkný dárek. Svůj obrázek odešli **do 22. května 2019** na adresu **DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň** nebo na e-mailovou adresu **coopclub@coopclub.cz**. Na obálku nebo do předmětu zprávy napiš „Čiperka – pohádka“. Nezapomeň připojit své jméno, adresu a věk. Soutěž je určena jen pro děti.

PROSÍM, ÚSMĚV

Naši lesní kamarádi se rozhodli, že se s osiřelým vejcem nechají namalovat.

Čáp Klapáč právě dokreslil a ty mu teď pomoz s vybarvováním.

Kdopak se to vylíhl?

„Pozor, pozor!“ spustila najednou povyk sojka Všetečka. „Náš sirotek se asi už klube!“

A opravdu. Vaječná skořápka najednou praskla a z vejce se vybatolilo mládě...

Jaké mládě? To zjistíš, když kousky skořápky správně poskládáš.

To bylo v lese radosti! Teď už všichni věděli, kde mají rodiče právě vylihnutého ztracence hledat. Sojka rychle doletěla do Dračích skal pro dračí mámu. Dračice byla radostí celá bez sebe, že svého potomka konečně našla. Všechna zvířátka pozvala na oslavu a pohostila je dračími vejci. Neboj se, neuvařila sourozence našeho dráčka, to si jen trošku přejmenovala oblíbenou pochoutku – tzv. pštroší vejce.

Můžeš si je připravit také. Hodit se ti budou třeba i vykoledovaná velikonoční vajíčka.

DRAČÍ VEJCE

Co na DRAČÍ VEJCE potřebuješ:

4 vejce uvařená natvrdo

500 g mletého
vepřového masa

2 syrová vejce

sůl, pepř

strouhanku

olej na
vymazání
pekáčku

Jak se dračí vejce připravují:

Do mísy dej mleté maso a rozklepni k němu syrová vejce. Přidej sůl a pepř a hmotu rukama důkladně propracuj. Podle potřeby zahusti strouhankou.

Nech chvilku odležet a mezitím oloupej vejce uvařená natvrdo. Maso rozděl na čtyři části a do každé zabal jedno celé vejce, aby nikde nevykukovalo.

Masové koule obal ve strouhance.

Pekáček vymaž olejem, vlož dračí vejce a dej péct do středně vyhřáté trouby.

Dračí vejce se pečou asi 40 minut, dokud nemají krásnou hnědozlatou barvu.

Výborně chutnají s bramborovou kaší.

*Dračí máma ti přeje
dobrou chuť.*

PEPINA & balonkový dráček

**CO BUDEŠ
POTŘEBOVAT:**
▶ dlouhý zelený balonek
▶ pumpičku

Na oslavách pochopitelně nemohla chybět ani klaunka Pepina. A jak je jejím dobrým zvykem, slavnost vyzdobila balonkovými zvířátky, tentokrát malými dráčky. Pojď se je spolu s námi naučit.

Jak se rodí balonkový drak:

- Balonek nafoukni tak, aby ti zbyl jen malinkatý nenafouknutý konec. Druhý konec zauzluj.
- U uzlíku vytvoř jeden malý buřtík – dračí ocásek. Pak dva větší stejně velké buřtíky, které zkroutíš – drakovy zadní nohy.
- Tělíčko představuje jeden větší buřt.
- Hned za ním zkrout dva větší buřtíky – budou tvořit přední nohy.
- Zbyla ti velká část balonku, kterou vytvaruj do ohnutého dračího krku.
- Chceš-li mít draka opravdu hrůzostrašného, chop se barevných fixů a podle libosti jej pomaluj.

Str. 7

Želví počítání – vajíčko odpočívá v krunýři číslo 4.

Str. 11

vajíčka 	17
pulec 	3
pulec zadní nohy 	4
pulec oboje nohy 	6
celkem	30

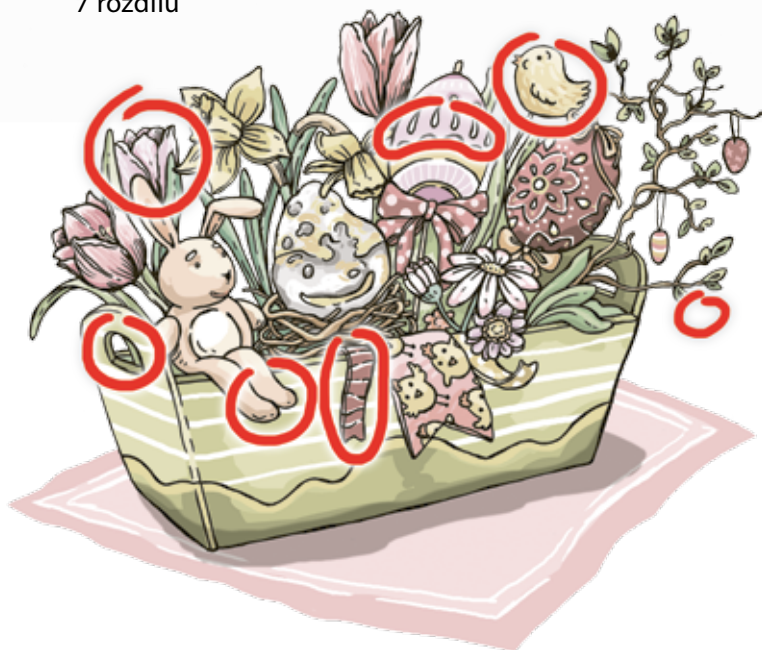
Žabka má o 1 pulce bez nohou méně než pulců se zadními nohama.

Už se vylíhlo 13 pulců.

Alespoň jeden pár nohou má 10 pulců.

Str. 12

7 rozdílů

VALAŠSKÉ VELIKONOCE V KRÁSNOSVĚTĚ!

www.krasno.cz

Poznáš, kam který
detail patří?
Dopiš na prázdná místa
správná čísla
a spoj malé obrázky
s bílými místy.

OBSAH MASA
92%

**AMÁLKA ŠUNKA
NEJVYŠŠÍ JAKOSTI**